

[Søgaard.]

og hans parti nu har givet udtryk for i forbindelse med denne tillægspensionsordning. Jeg forstår meget vel den interesse. Jeg forstår den således, at man nu accepterer helhedsløsningen eller i hvert fald den del af helhedsløsningen, som gik ud på, at vi skulle starte en kommende tillægspensionsordning. Men der er en ting, jeg ikke forstår, nemlig dette: hvor turde det ærede medlem hr. Chr. Madsen og hans parti, socialistisk folkeparti, gå imod helhedsløsningen eller den del af helhedsløsningen, som faktisk betingede, at man nu får gennemført den form for tillægspension, som vi nu får gennemført?

Når man ved, hvad helhedsløsningen i øvrigt betød for befolkningen som helhed, herunder ikke mindst for dansk arbejderbevægelse, så er det, jeg ikke rigtig forstår, hvad socialistisk folkeparti har ment, da man dengang gik imod helhedsløsningen.

Vi fik gennemført en helhedsløsning, hvorved vi fik overenskomsterne forlænget i en 2-årig periode, hvilket betød ca. 275 mill. kr. til lønarbejderne, først og fremmest naturligvis, som mit parti ønskede det, til de lavtlønnede. Vi fik det på normal- og minimallønsatserne, og nu ser vi, at der i den kommende tid skal ske det andet års udbetaling også som generelle tillæg. Men på denne linje var socialistisk folkeparti altså ikke at finde. Man gik sammen med venstre, de konservative og de uafhængige og stemte imod overenskomsternes forlængelse, som reelt var det, der betingede, at vi nu kan forsætte med at løse problemet omkring tillægspensionen.

Vi fik ved samme lejlighed en forhøjelse af sygedagpengene, idet satserne pr. 1. april 1963 steg fra 21 kr. op til 23 kr. og nu fra 1. april 1964 stiger fra 23 kr. til 26 kr. Dette forslag gik socialistisk folkeparti ind for, og der var et par andre punkter, hvor socialistisk folkeparti naturligvis viste sig at være interesseret; det var spørgsmålet om den forhøjede tjenestemandsløn, det var spørgsmålet om en forhøjelse af folke-, invalide- og enkepensionisternes beløb, og det var den huslejeregulering i nybyggeri, som der var fremsat lovforslag om på dette tidspunkt, det var det midlertidige pris- og avancementstop, som efterhånden er blevet afløst af lov om indseende med priser. Disse

forslag gik medlemmerne af socialistisk folkeparti ind for.

De stemte imidlertid ikke for loven om udbyttebegrænsning, og de gik imod et par andre lovforslag, som var den økonomiske baggrund for en videreudvikling af helhedsløsningen. De gik imod udskrivningsloven, de gik imod den bundne opsparing, og de gik imod forhøjelsen af bidraget til folkepensionen fra 1¼ pct. til 1¾ pct., som er hensat i nationalbanken og efterhånden kommer til at betyde et beløb på 250 mill. kr. til en begyndende udvikling af folkepensionen. De gik også imod dyrtidsreguleringen, altså reguleringspristallets ændring, hvorved skatter og afgifter blev taget ud af pristallet, og de gik imod de tre landbrugslove, loven om afsætning af landbrugsvarer, kornloven og rapsordningen.

Jeg vil gerne sige som min vurdering af socialistisk folkepartis politik på dette område, at dér, hvor der er noget populært at hente, dér ser man socialistisk folkeparti gå ind for en række af punkterne i helhedsløsningen, men dér, hvor det gælder om at betale, ja, dér ser man socialistisk folkeparti gå imod, da det drejer sig om upopulære foranstaltninger. Det er nu engang sådan, at en medalje har både en forside og en bagside. Vi mente altså, at forsidens var den lyseste og den største og den bedste, og det er min opfattelse, at man må erkende, at vi fik en helhedsløsning, som stort set har virket i retning af at forbedre en række grupperes vilkår. Skal man vurdere helhedsløsningen, må man sige, at den betød penge til de lavtlønnede og forhøjelse af sygedagpengene, den betød, som vi diskuterer i dag, starten til en tillægspension, som jeg forstår den højtærede arbejdsminister vil arbejde videre med, så den efterhånden kommer til at omfatte hele befolkningen.

Det er derfor, jeg ikke forstår, at socialistisk folkeparti, der, som jeg forstår på det ærede medlem hr. Chr. Madsen, har en meget stærk interesse for tillægspensionsordningen, ikke noget før kunne erkende, at denne tillægspensionsordning er en del af den helhedsløsning, vi vedtog, men som SF var imod. Jeg forstår altså ikke, at socialistisk folkeparti, da vi havde forslagene angående helhedsløsningen til debat, turde vove at gå imod en række